บทที่ 4
ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องรูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน(Mixed Method)โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research)และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research)โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้นำครัวเรือนจำนวน 400 คน เป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้นำมาวิเคราะห์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง และค้นหาความต้องการจำเป็นในรูปแบบความร่วมมือ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้ข้อมูลเชิงปริมาณแล้วจึงนำมาวิจัยในเชิงคุณภาพ โดยการสังเคราะห์หารูปแบบความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน จากนั้นจึงนำมาตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบความร่วมมือที่ได้สังเคราะห์มาแล้วโดยการสนทนากลุ่ม(Focus group) ได้ผลการศึกษาสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และรายจ่ายค่าอาหาร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และ สถานะทางสังคม วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

ตอนที่ 4 การสังเคราะห์รูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

ตอนที่ 5 การกำหนดรูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และรายจ่ายค่าอาหาร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และ สถานะทางสังคม

ตาราง 5 ค่าความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล		n	ร้อยละ
เพศ	ชาย	245	62.3
	หญิง	148	37.7
รวม		393	100
ช่วงอายุ	26-33	22	5.6
	34-41	155	39.4
	42-49	166	42.2
	50 ปีขึ้นไป	50	12.7
รวม		393	100
การศึกษา	ต่ำกว่าประถมศึกษา	93	23.7
	ประถมศึกษา	195	49.6
	มัธยมศึกษา	81	20.6
	ปริญญาตรี	24	6.1
รวม		393	100
อาชีพ	เกษตรกรรม	304	77.4
	รับราชการ	14	3.6
	อุตสาหกรรม	55	14
	อาชีพอิสระ	20	5.1
รวม		393	100
สมาชิกในครัวเรือน			
	1-2 คน	61	15.5
	3-4 คน	236	60.1
	5-6 คน	91	23.2
	7-8 คน	5	1.3
รวม		393	100

ตาราง 5 (ต่อ) ค่าความถี่และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล		n	ร้อยละ
จำนวนผู้มีรายได้	1 คน	205	52.2
	2 คน	167	42.5
	3 คน	19	4.8
	4 คน	2	0.5
รวม		393	100
รายได้	น้อยกว่า 10,000	177	45
	10,001-20,000	167	42.5
	20,001-30,000	46	11.7
	30,001-40,000	3	0.8
รวม		393	100
รายจ่ายค่าอาหาร	น้อยกว่า 5,000	283	72.3
	5,000-10,000	108	27.5
	10,001-15,000	1	0.3
รวม		393	100
เวลาที่อยู่ในชุมชน	น้อยกว่า 1 ปี	3	0.8
	1-3 ปี	21	5.3
	3-5 ปี	70	17.8
	5-7 ปี	172	43.8
	มากกว่า 7 ปี	127	32.3
รวม		393	100
สถานะทางสังคม	ไม่มีตำแหน่ง	319	81.2
	สมาชิกกลุ่ม	56	14.2
	ตำแหน่งราชการ	4	1.0
	อาสาสมัคร	11	2.8
	ผู้นำชุมชน	3	0.8
รวม		393	100

จากตาราง 5 สรุปได้ว่า ผู้นำครัวเรือนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 393 ราย เป็นชาย 245 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.3 โดยมีช่วงอายุระหว่าง 42-49 ปี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 และ ช่วงอายุ 34-41 จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 มีระดับการศึกษาขั้นสูงในระดับประถมศึกษา จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 77.4 สมาชิกในครัวเรือน มี 3-4 คน จำนวน 236 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 60.1 ผู้มีรายได้หลัก 1 คน จำนวน 205 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 52.2 ผู้มีรายได้หลัก 2 คน จำนวน 167 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รายได้ของครัวเรือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 177 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 45 และรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 167 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รายจ่ายค่าอาหารน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 283 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 72.3 ระยะเวลาที่อยู่ในชุมชนระหว่าง 5-7 ปี จำนวน 172 ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ 43.8 สถานะทางสังคมของผู้นำครัวเรือน ไม่มีตำแหน่งหรือบทบาทใดๆในชุมชน 319 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

ตาราง 6 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการเลี้ยงสัตว์ให้เพียงพอบริโภค	1.25	.450	3.55	.672	น้อยที่สุด	ปานกลาง
2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อทำนาให้เพียงพอบริโภค	1.21	.491	3.75	.569	น้อยที่สุด	มาก
3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผักให้เพียงพอต่อการบริโภค	1.74	.769	3.78	.593	น้อย	มาก
4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการปลูกผลไม้ให้เพียงพอต่อการบริโภค	1.52	.700	3.45	.680	น้อย	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาท ในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ	1.30	.459	4.56	.616	น้อยที่สุด	มากที่สุด
6) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาท ในการส่งเสริม สนับสนุนเพื่อให้แรงงานภายในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคและบริโภค	1.19	.430	4.39	.746	น้อยที่สุด	มาก
7) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อม ในการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์ ผลิตอาหาร เช่น น้ำ ไฟฟ้า ฯ	1.36	.582	4.44	.705	น้อยที่สุด	มาก
8) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และผลิตอาหาร	1.29	.498	4.44	.719	น้อยที่สุด	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
9) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือน ทำนาปลูกข้าวไว้เพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ	1.37	.488	4.14	.657	น้อยที่สุด	มาก
10) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	1.51	.663	4.17	.598	น้อย	มาก
11) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	1.42	.567	3.64	.726	น้อย	มาก
12) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการปลูกผักไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	1.45	.641	4.41	.672	น้อย	มาก
13) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทในการส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนมีการผลิตข้าวได้ผลระดับดี	1.71	.781	4.38	.744	น้อย	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
14) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์มีผลผลิตเพียงพอบริโภค	1.67	.754	4.50	.711	น้อย	มากที่สุด
15) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนปลูกผักผลไม้ได้ผลผลิตดี	1.49	.722	4.39	.528	น้อย	มาก
16) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารครบ 5 หมู่ ครบ 3 มื้อ	1.60	.726	4.23	.573	น้อย	มาก
17) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับการสนับสนุนการผลิตอาหาร เช่น ข้าว ผักผลไม้ ประมง จากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอ	1.68	.805	3.53	.692	น้อย	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
18) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารที่ครัวเรือน ชุมชน ปลูกและผลิตเอง	1.70	.753	4.07	.683	น้อย	มาก
19) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค เครื่องใช้สอยสัตว์กินได้โดยไม่ต้องซื้อ สามารถหาได้ไม่ยาก	1.62	.712	3.80	.577	น้อย	มาก
20) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารเพื่อบริโภคมีความหลากหลาย	1.61	.720	4.50	.674	น้อย	มาก
21) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมป้องกันไม่ให้ครัวเรือนมีโรคที่มีสาเหตุมาจากการขาดสารอาหาร	1.69	.717	4.14	.671	น้อย	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
22) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อถึงเวลาจำเป็น	1.38	.611	4.33	.686	น้อยที่สุด	มาก
23) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนบริโภคอาหารที่ผลิตเองเป็นหลัก	2.18	.689	4.53	.638	น้อย	มากที่สุด
24) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่มีตลาดซึ่งสามารถซื้ออาหารที่มีคุณภาพ	1.79	.767	4.50	.639	น้อย	มากที่สุด
25) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ชุมชนที่ครัวเรือนอาศัย มีแหล่งอาหารธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ครัวเรือนสามารถเข้าถึงได้ง่าย	1.61	.720	4.40	.698	น้อย	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
26) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาท ส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติหรือผลิตเอง	1.65	.771	4.12	.615	น้อย	มาก
27) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้การผลิตอาหารเพื่อบริโภคปลอดสารพิษ ยาฆ่าแมลง สารปนเปื้อน ทั้งนี้ รวมไปถึงอาหารที่ซื้อมาบริโภค	1.65	.721	4.59	.578	น้อย	มากที่สุด
28) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้มีน้ำสะอาดเพื่อบริโภคและปรุงอาหาร	1.78	.775	4.45	.716	น้อย	มาก
29) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารที่มาจากการทำเกษตรอินทรีย์	1.52	.700	4.51	.655	น้อย	มากที่สุด

ตาราง 6 (ต่อ)บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
30) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆเกี่ยวกับอาหารปลอดภัย เช่น อสม. สสส.	1.30	.459	4.16	.630	น้อย	มาก
31) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนได้บริโภคอาหารที่ปลอดภัยไม่ส่งอันตรายต่อร่างกาย	1.20	.430	4.51	.655	น้อยที่สุด	มากที่สุด
32) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาท ส่งเสริมให้ครัวเรือนสามารถจัดหาพันธุ์ข้าวพื้นเมืองได้ทุกฤดูกาลผลิต	1.36	.582	4.23	.562	น้อยที่สุด	มาก
33) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง	1.29	.498	4.29	.610	น้อย	มาก
34) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาท ในการส่งเสริมให้ครัวเรือนปลูกพืชหมุนเวียน	1.37	.488	4.27	.612	น้อย	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
35) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนมีครัวเรือนมีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการผลิตพร้อมตลอดเวลา	1.69	.766	4.52	.631	น้อย	มากที่สุด
36) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษ ไม่มีการปล่อยสารเคมี	1.42	.567	4.59	.492	น้อยที่สุด	มากที่สุด
37) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมให้ครัวเรือนมีพื้นที่ปลูกป่า ไม้ยืนต้น	1.45	.642	4.44	.697	น้อยที่สุด	มาก
38) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนทำเกษตรผสมผสาน	1.70	.779	4.37	.684	น้อย	มาก
39) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรจากหน่วยงานต่างๆสม่ำเสมอ	1.67	.755	3.88	.582	น้อย	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
40) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอ	1.51	.729	4.67	.469	น้อย	มากที่สุด
สรุปบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในทุกด้านโดยเฉลี่ย	1.48	.646	4.24	.645	น้อยที่สุด	มาก

ตาราง 7 บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
1) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการเลี้ยงสัตว์เพียงพอบริโภค	2.32	.523	3.47	.650	น้อย	ปานกลาง
2) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน มีบทบาทส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการทำนาให้เพียงพอต่อการบริโภค	2.12	.781	3.82	.578	น้อย	มาก
3) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น หรือปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผักอย่างเพียงพอบริโภค	2.27	.746	3.75	.592	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
4) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาท ในการส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผลไม้อย่างเพียงพอต่อการบริโภค	2.27	.725	3.84	.562	น้อย	มาก
5) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ	2.26	.491	4.50	.639	น้อย	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
6) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้แรงงานภายในครัวเรือน มีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคและบริโภค	1.81	.738	4.39	.691	น้อย	มาก
7) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อม ในการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์ ผลิตอาหาร เช่น น้ำไฟฟ้า ฯ	2.30	.508	4.38	.701	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
8) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชนหน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่นปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์ ผลิตอาหาร	1.65	.489	4.48	.711	น้อย	มาก
9) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนทำนาปลูกข้าวไว้เพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ	2.63	.518	4.43	.679	ปานกลาง	มาก
10) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	2.33	.493	4.59	.596	น้อย	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
11) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	1.44	.564	3.44	.595	น้อย	ปานกลาง
12) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่นปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาท ส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนปลูกผักไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	2.20	.654	4.49	.711	น้อย	มาก
13) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชุมชนมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการผลิตข้าวได้ผลระดับดี	2.32	.798	4.47	.692	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
14) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หรือ หน่วยงานการศึกษา หรือ ภาคประชาชน หรือ ผู้นำท้องถิ่น หรือปราชญ์ชุมชนมีบทบาทในการส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคครัวเรือนเลี้ยงสัตว์มีผลผลิตเพียงพอบริโภค	2.22	.619	4.13	.606	น้อย	มาก
15) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาท ส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการปลูกผักผลไม้ได้ผลผลิตดี	2.09	.683	4.30	.551	น้อย	มาก
16) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนมีการบริโภคอาหารครบ 5 หมู่ ครบ 3 มื้อ	2.14	.751	4.15	.648	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
17) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับการสนับสนุน การผลิตอาหาร เช่น ข้าว ผัก ผลไม้ ประมง จากหน่วยงานต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	2.05	.662	4.17	.670	น้อย	มาก
18) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารที่ครัวเรือน ชุมชน ปลูกและผลิตเอง	2.26	.652	4.41	.712	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
19) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาท ส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค เครื่องใช้สอย สัตว์กินได้โดยไม่ต้องซื้อ สามารถหาได้ไม่ยาก	2.22	.678	3.80	.584	น้อย	มาก
20) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค มีความหลากหลาย	2.10	.692	4.36	.770	น้อย	มาก
21) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริม เพื่อป้องกันไม่ให้ภาคครัวเรือนเป็นโรคที่มีสาเหตุมาจากการขาดสารอาหาร	2.04	.699	4.45	.734	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
22) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อถึงเวลาจำเป็น	1.48	.520	4.18	.661	น้อยที่สุด	มาก
23) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารที่ผลิตเองเป็นหลัก	2.23	.630	4.56	.616	น้อย	มากที่สุด
24) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่มีตลาดซึ่งสามารถซื้ออาหารที่มีคุณภาพ	2.23	.603	4.39	.745	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
25) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน ส่งเสริมให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่มีแหล่งอาหารธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ครัวเรือนสามารถเข้าถึงได้ง่าย	2.17	.656	4.44	.705	น้อย	มาก
26) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน ส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนสามารถเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติหรือผลิตเอง	1.89	.793	4.13	.613	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
27) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนผลิตอาหารปลอดสารพิษ ยาฆ่าแมลง สารปนเปื้อน ทั้งนี้รวมไปถึงอาหารที่ซื้อมาเพื่อบริโภค	2.17	.779	4.52	.651	น้อย	มากที่สุด
28) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนได้มีน้ำสะอาดเพื่อบริโภคและปรุงอาหาร	2.27	.746	4.51	.659	น้อย	มากที่สุด
29) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารที่มาจากการทำเกษตรอินทรีย์	2.27	.725	4.49	.663	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
30) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆเกี่ยวกับอาหารปลอดภัย เช่น อสม. สสส.	2.26	.491	4.18	.609	น้อย	มาก
31) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย ไม่ส่งอันตรายต่อร่างกาย	1.81	.738	4.51	.685	น้อย	มากที่สุด
32) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือนสามารถจัดหาพันธุ์ข้าวพื้นเมืองได้ทุกฤดูกาลผลิต	2.30	.580	4.04	.629	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
33) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง	1.65	.489	4.29	.587	น้อย	มาก
34) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนปลูกพืชหมุนเวียน	2.63	.518	4.27	.588	ปานกลาง	มาก
35) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการผลิตพร้อมตลอดเวลา	2.33	.493	4.52	.631	น้อย	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D	$\overline{X}$	S.D		
36) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชนหน่วยงานการศึกษาภาคประชาชนผู้นำท้องถิ่นปราชญ์ชาวบ้านมีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษไม่ปล่อยสารเคมี	1.43	.563	4.55	.498	น้อยที่สุด	มากที่สุด
37) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชนหน่วยงานการศึกษาภาคประชาชนผู้นำท้องถิ่นปราชญ์ชาวบ้านส่งเสริมให้ครัวเรือนมีพื้นที่ปลูกป่า ไม้ยืนต้น	2.20	.660	4.14	.568	น้อย	มาก
38) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้มีการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการทำการเกษตรผสมผสาน	2.31	.802	4.39	.710	น้อย	มาก

ตาราง 7 (ต่อ) บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		ระดับบทบาทที่เป็นจริง	ระดับบทบาทที่คาดหวัง
	$\overline{X}$	S.D	$\overline{X}$	S.D		
39) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน มีบทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรจากหน่วยงานต่างๆสม่ำเสมอ	2.19	.646	4.39	.703	น้อย	มาก
40) ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรเอกชน หน่วยงานการศึกษา ภาคประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน มีบทบาทส่งเสริม ช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอ	2.07	.692	4.68	.468	น้อย	มากที่สุด
สรุปบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ	2.12	.621	4.28	.644	น้อย	มาก

จากตาราง 6 และ ตารางที่ 7 สรุปผลการวิเคราะห์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระดังนี้

บทบาทความมั่นคงทางอาหารในมิติความพอเพียง

1) บทบาทในด้านการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการเลี้ยงสัตว์อย่างเพียงพอสำหรับการบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ที่ระดับปานกลาง ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ ปานกลาง

2) บทบาทในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการทำนาให้เพียงพอสำหรับบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ คาดหวังมาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

3) บทบาทในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผักให้เพียงพอต่อการบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ คาดหวังมาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

4) บทบาทในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการปลูกผลไม้ให้เพียงพอต่อการบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ ปานกลาง ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

5) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคอย่างเพียงพอสำหรับครัวเรือน ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

6) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนทำนาปลูกข้าวไว้เพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับมาก

7) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ไว้บริโภคอย่างเพียงพอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มากที่สุด

8) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ ปานกลาง

9) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการปลูกผักไว้บริโภคอย่างเพียงพอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

10) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการผลิตข้าวได้ผลในระดับดี ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

11) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ได้ผลผลิตเพียงพอบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

12) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนปลูกผักผลไม้ได้ผลผลิตดี ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

บทบาทความมั่นคงด้านอาหาร มิติความมีเสถียรภาพในการผลิตอาหาร

1) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้แรงงานภายในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

2) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และผลิตอาหาร เช่นน้ำ ไฟฟ้า สาธารณูปโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

3) บทบาทในการส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์และผลิตอาหาร ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

4) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการเพาะปลูกพืชหมุนเวียน ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

5) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือน มีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการผลิตพร้อมตลอดเวลาผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

6) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีพื้นที่ปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

7) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการทำเกษตรผสมผสาน ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

บทบาทความมั่นคงด้านอาหาร มิติการเข้าถึงอาหาร

1) บทบาทในการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารครบ 5 หมู่ ทั้ง 3 มื้อ

ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

2) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับการสนับสนุนการผลิตอาหาร ได้แก่ข้าว ผัก ผลไม้ ประมง จากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

3) บทบาทในการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือน บริโภคอาหารที่ครัวเรือน หรือชุมชนปลูกและผลิตเอง ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

4) บทบาทในการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค เครื่องใช้ สัตว์กินได้ โดยไม่ต้องซื้อหา สามารถหาได้ไม่ยากในชุมชน ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

5) บทบาทในการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารเพื่อบริโภคที่มีความหลากหลาย ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

6) บทบาทในการส่งเสริมป้องกันไม่ให้ครัวเรือน มีโรคที่มีสาเหตุมาจากการขาดสารอาหารผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

7) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

8) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนบริโภคอาหารที่ปลูกเองเป็นหลัก

ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

9) บทบาทในการส่งเสริมให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่ มีตลาดซึ่งสามารถซื้อหาอาหารที่มีคุณภาพ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

10) บทบาทในการส่งเสริมให้ชุมชนที่ครัวเรือนอาศัยอยู่ มีแหล่งอาหารธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ครัวเรือนสามารถเข้าถึงได้ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

11) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติ หรือผลิตเอง ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

12) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือน สามารถจัดหาพันธุ์ข้าวพื้นเมืองได้ทุกฤดูกาลผลิต ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

13) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เองผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

14) บทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรจากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

15) บทบาทในการสนับสนุนช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

บทบาทความมั่นคงด้านอาหาร มิติอาหารมีความปลอดภัย

1) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้การผลิตอาหารเพื่อบริโภค ปลอดสารพิษยาฆ่าแมลง และสารปนเปื้อน ทั้งนี้รวมไปถึงอาหารที่ซื้อมาบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

2) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้มีน้ำสะอาดเพื่อบริโภคและปรุงอาหาร ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

3) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้บริโภคอาหารที่มาจากการทำเกษตรอินทรีย์ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุดในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

4) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆ ถึงอาหารปลอดภัย เช่น อสม. สสส. ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

5) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือน ได้บริโภคอาหารที่ปลอดภัย ไม่ส่งอันตรายต่อร่างกาย ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุดในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

6) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชน ไม่เป็นพิษและไม่มีการปล่อยสารเคมี ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุดในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

โดยสรุปจากตารางที่ 6 พบว่า ผู้นำครัวเรือนเข้าใจและรับรู้ในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงทางอาหารต่อภาคครัวเรือนในทุกด้าน โดยเฉลี่ยดังนี้คือ บทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน อยู่ในระดับที่น้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.48) บทบาทที่คาดหวังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.24) และ จากตาราง 7 พบว่า ผู้นำครัวเรือนเข้าใจและรับรู้ในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงทางอาหารต่อภาคครัวเรือนในทุกด้าน โดยเฉลี่ยดังนี้ บทบาทที่เป็นจริงของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน อยู่ในระดับที่น้อย ($\bar{X}$ = 2.12) ส่วนบทบาทที่คาดหวังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

ตาราง 8 ความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมครัวเรือนให้บริโภคอาหารที่มีความปลอดภัยไม่อันตรายต่อร่างกาย	4.51	1.20	3.31	2.76	1
การส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้แรงงานในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค	4.39	1.19	3.2	2.69	2
การสนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอในครัวเรือน	4.56	1.30	3.26	2.51	3
ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ผลิตอาหาร เช่น ความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ	4.44	1.29	3.15	2.44	4
การส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง	4.29	1.29	3	2.33	5

ตาราง 8 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พร้อมในการเพาะปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ผลิตอาหาร เช่น น้ำ ไฟฟ้า สาธารณูปโภค ฯ	4.44	1.36	3.08	2.26	6
การส่งเสริมให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะภายในชุมชนไม่เป็นพิษ ไม่ปล่อยสารเคมี	4.59	1.42	3.17	2.23	7
การส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆเกี่ยวกับอาหารปลอดภัย เช่น อสม. สสส.	4.16	1.30	2.86	2.2	8
การส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น	4.33	1.38	2.95	2.14	9
การส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนมีการปลูกพืชหมุนเวียน	4.27	1.37	2.9	2.12	10
การส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนสามารถจัดหาพันธุ์ข้าวพื้นเมืองได้ทุกฤดูกาลผลิต	4.23	1.36	2.87	2.11	11

ตาราง 8 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการทำนาให้เพียงพอบริโภค	3.75	1.21	2.54	2.10	12
การสนับสนุนช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอ	4.67	1.51	3.16	2.09	13
การส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนมีพื้นที่ปลูกป่าและมีการปลูกไม้ยืนต้น	4.44	1.45	2.99	2.06	14
การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือนมีการปลูกผักไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	4.41	1.45	2.96	2.04	15
การส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคครัวเรือน ทำนาปลูกข้าวไว้เพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ	4.14	1.37	2.77	2.02	16
การส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนได้บริโภคอาหารที่มาจากการทำเกษตรอินทรีย์	4.51	1.52	2.99	1.97	17
การส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนปลูกผักผลไม้ได้ผลผลิตดี	4.39	1.49	2.9	1.95	18

ตาราง 8 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการเลี้ยงสัตว์ให้เพียงพอบริโภค	3.55	1.25	2.3	1.84	19
การส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารเพื่อบริโภคที่มีความหลากหลาย	4.50	1.61	2.89	1.79	20
การส่งเสริมสนับสนุน ให้การผลิตอาหารเพื่อบริโภคปลอดสารพิษ ยาฆ่าแมลงและสารปนเปื้อน ทั้งนี้ รวมไปถึงอาหารที่ซื้อมาบริโภค	4.59	1.65	2.94	1.78	21
การส่งเสริมให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	4.17	1.51	2.66	1.76	22
การส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนที่ครัวเรือนอาศัย มีแหล่งอาหารธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ครัวเรือนสามารถเข้าถึงได้	4.40	1.61	2.79	1.73	23
การส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ได้ผลผลิตเพียงพอบริโภค	4.50	1.67	2.83	1.69	24

ตาราง 8 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนมีครัวเรือนมีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการผลิตพร้อมตลอดเวลา	4.52	1.69	2.83	1.67	25
การส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารครบ 5 หมู่ ครบ 3 มื้อ	4.23	1.60	2.63	1.64	26
การส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนมีการทำการเกษตรผสมผสาน	4.37	1.70	2.67	1.57	27
การส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	3.64	1.42	2.22	1.56	28
การส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนมีการผลิตข้าวได้ผลในระดับดี	4.38	1.71	2.67	1.56	28
การส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่มีตลาดซึ่งสามารถซื้อหาอาหารที่มีคุณภาพ	4.50	1.79	2.71	1.51	29
การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือน ได้มีน้ำสะอาดเพื่อบริโภคและปรุงอาหาร	4.45	1.78	2.67	1.5	30

ตาราง 8 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริม สนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติหรือผลิตเอง	4.12	1.65	2.47	1.50	30
การส่งเสริมสนับสนุนป้องกันไม่ให้ครัวเรือนมีโรคที่มีสาเหตุมาจากการขาดสารอาหาร	4.14	1.69	2.45	1.45	31
การส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารที่ครัวเรือน หรือชุมชน ปลูกและผลิตเอง	4.07	1.70	2.37	1.39	32
การส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค ไม่ใช้สอยสัตว์กินได้โดยไม่ต้องซื้อสามารถหาได้ไม่ยากในชุมชน	3.80	1.62	2.18	1.34	33
การ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนได้รับความรู้และข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรจากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอ	3.88	1.67	2.21	1.32	34

ตาราง 8 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผลไม้ให้เพียงพอต่อการบริโภค	3.45	1.52	1.93	1.27	35
การส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผักให้เพียงพอต่อการบริโภค	3.78	1.74	2.04	1.17	36
การส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการผลิตอาหารจากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอ	3.53	1.68	1.85	1.10	37
การส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารที่ปลูกเองเป็นหลัก	4.53	2.18	2.35	1.08	38

ตาราง 9 ความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงทางอาหาร	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษและไม่มีการปล่อยสารเคมี	4.55	1.43	3.12	2.18	1
การส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น	4.18	1.48	2.7	1.82	2
การส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์และผลิตอาหาร เช่น ความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ	4.498	1.65	2.83	1.72	3
การ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือน มีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง	4.29	1.65	2.64	1.6	4
การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือนได้บริโภคอาหารที่ปลอดภัย ไม่ส่งอันตรายต่อร่างกาย	4.51	1.81	2.7	1.49	5

ตาราง 9 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงทางอาหาร	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้แรงงานภายในครัวเรือน มีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค		1.81	2.58	1.43	6
การส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	3.44	1.44	2	1.39	7
การส่งเสริม สนับสนุนช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอ	4.68	2.07	2.61	1.26	8
การส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนสามารถเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติหรือผลิตเอง	4.13	1.89	2.24	1.19	9
การส่งเสริมสนับสนุน เพื่อป้องกันไม่ให้ภาคครัวเรือนเป็นโรคที่มีสาเหตุ มาจากการขาดสารอาหาร	4.45	2.04	2.41	1.18	10
การส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนผลิตอาหารปลอดสารพิษ ยาฆ่าแมลง และสารปนเปื้อน ทั้งนี้รวมไปถึงอาหารที่ซื้อมาเพื่อบริโภค	4.52	2.17	2.35	1.08	11

ตาราง 9 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงทางอาหาร	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค ที่มีความหลากหลาย	4.36	2.10	2.26	1.08	11
การส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการปลูกผักผลไม้ได้ผลผลิตดี	4.30	2.09	2.21	1.06	12
การส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	4.49	2.20	2.29	1.04	13
การ ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่มีแหล่งอาหารธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ครัวเรือนสามารถเข้าถึงได้	4.44	2.17	2.27	1.04	13
การส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารที่ปลูกเองเป็นหลัก	4.56	2.23	2.33	1.04	13
การส่งเสริม สนับสนุน การผลิตอาหาร ได้แก่ ข้าว ผักผลไม้ ประมง จากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอ	4.17	2.05	2.12	1.03	14

ตาราง 9 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงทางอาหาร	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนได้รับความรู้และข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรจากหน่วยงานต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	4.39	2.19	2.2	1.00	15
การส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนได้มีน้ำสะอาดเพื่อบริโภคและปรุงอาหาร	4.51	2.27	2.24	0.99	16
การส่งเสริม สนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคอย่างเพียงพอสำหรับครัวเรือน	4.50	2.26	2.24	0.99	16
การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือนได้บริโภคอาหารที่มาจากการทำเกษตรอินทรีย์	4.49	2.27	2.22	0.98	17
การส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ไว้บริโภคอย่างเพียงพอ	4.59	2.33	2.26	0.97	18
การส่งเสริมสนับสนุน ให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่มีตลาดซึ่งสามารถซื้อหาอาหารที่มีคุณภาพ	4.39	2.23	2.16	0.97	18

ตาราง 9 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงทางอาหาร	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารที่ครัวเรือน หรือชุมชน ปลูกและผลิตเอง	4.41	2.26	2.15	0.95	19
การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการผลิตพร้อมตลอดเวลา	4.52	2.33	2.19	0.94	20
การส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการบริโภคอาหารครบ 5 หมู่ ทั้ง 3 มื้อ	4.15	2.14	2.01	0.94	20
การส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการผลิตข้าวได้ผลในระดับดี	4.47	2.32	2.15	0.93	21
การ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนมีการทำการเกษตรผสมผสาน	4.39	2.31	2.08	0.90	22
การส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อม ในการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์และ ผลิตอาหาร เช่น น้ำไฟฟ้าสาธารณูปโภค	4.38	2.30	2.08	0.90	22
การส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนมีพื้นที่ปลูกป่าหรือไม้ยืนต้น	4.14	2.20	1.94	0.88	23

ตาราง 9 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงทางอาหาร	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ได้ผลผลิตเพียงพอบริโภค	4.13	2.22	1.91	0.86	24
การส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆถึงอาหารปลอดภัย เช่น อสม. สสส.	4.18	2.26	1.92	0.85	25
การส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการทำนาให้เพียงพอต่อการบริโภค	3.82	2.12	1.7	0.80	26
การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือนสามารถจัดหาพันธุ์ข้าวพื้นเมืองได้ทุกฤดูกาลผลิต	4.04	2.30	1.74	0.76	27
การส่งเสริมสนับสนุน ให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค ไม้ใช้สอยสัตว์กินได้โดยไม่ต้องซื้อสามารถหาได้ไม่ยากในชุมชน	3.80	2.22	1.58	0.71	28
การส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผลไม้อย่างเพียงพอต่อการบริโภค	3.84	2.27	1.57	0.69	29

ตาราง 9 (ต่อ) ความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

บทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงทางอาหาร	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I)	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D)	(I-D)	(I-D)/D	ลำดับ
การส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนทำนาปลูกข้าวไว้เพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ	4.43	2.63	1.8	0.68	30
การส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผักอย่างเพียงพอบริโภค	3.75	2.27	1.48	0.65	31
ในการส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนมีการปลูกพืชหมุนเวียน	4.27	2.63	1.64	0.62	32
การส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการเลี้ยงสัตว์เพียงพอบริโภค	3.47	2.32	1.15	0.50	33

จากตารางที่ 8 และ ตารางที่ 9 สรุปผลการประเมินความต้องการจำเป็นดังนี้

การจัดลำดับความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

ลำดับที่ 1 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารปลอดภัยไม่อันตรายต่อร่างกาย

ลำดับที่ 2 บทบาทในการสนับสนุนให้แรงงานในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค

ลำดับที่ 3 บทบาทในการสนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคอย่างเพียงพอในครัวเรือน

ลำดับที่ 4 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และผลิตอาหาร เช่นความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำดับที่ 5 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

ลำดับที่ 6 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์และผลิตอาหาร เช่น น้ำไฟฟ้า สาธารณูปโภค

ลำดับที่ 7 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษ และไม่มีการปล่อยสารเคมี

ลำดับที่ 8 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆ ถึงอาหารปลอดภัยเช่น อสม. สสส.

ลำดับที่ 9 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ ครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น

ลำดับที่ 10 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการปลูกพืชหมุนเวียน

ลำดับที่ 11 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนสามารถจัดหาพันธุ์ข้าวพื้นเมืองได้ทุกฤดูกาลผลิต

ลำดับที่ 12 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการทำนาให้เพียงพอบริโภค

ลำดับที่ 13 บทบาทในการสนับสนุนช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอ

ลำดับที่ 14 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีพื้นที่ปลูกป่าหรือไม้ยืนต้น

ลำดับที่ 15 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการปลูกผักไว้บริโภคอย่างเพียงพอ

ลำดับที่ 16 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนทำนาปลูกข้าวไว้เพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ

ลำดับที่ 17 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือนได้บริโภคอาหารที่มาจากการทำเกษตรอินทรีย์

ลำดับที่ 18 บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนปลูกผักผลไม้ได้ผลผลิตดี

ลำดับที่ 19 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อเลี้ยงสัตว์เพียงพอบริโภค

ลำดับที่ 20 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารเพื่อบริโภคที่มีความหลากหลาย

ลำดับที่ 21 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้การผลิตอาหารเพื่อบริโภคปลอดสารพิษ ยาฆ่าแมลงและสารปนเปื้อน ทั้งนี้รวมไปถึงอาหารที่ซื้อมาบริโภค

ลำดับที่ 22 บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ไว้บริโภคอย่างเพียงพอ

ลำดับที่ 23 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนที่ครัวเรือนอาศัยมีแหล่งอาหารธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ครัวเรือนสามารถเข้าถึงได้

ลำดับที่ 24 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ได้ผลผลิตเพียงพอบริโภค

ลำดับที่ 25 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการผลิตพร้อมตลอดเวลา

ลำดับที่ 26 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารครบ 5 หมู่ ทั้ง 3 มื้อ

ลำดับที่ 27 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการทำการเกษตรผสมผสาน

ลำดับที่ 28 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ

ลำดับที่ 28 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือนมีการผลิตข้าวได้ผลในระดับดี

ลำดับที่ 29 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่มีตลาดซึ่งสามารถซื้อหาอาหารที่มีคุณภาพ

ลำดับที่ 30 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้มีน้ำสะอาดเพื่อบริโภคและปรุงอาหาร

ลำดับที่ 30 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติหรือผลิตเอง

ลำดับที่ 31 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนป้องกันไม่ให้ครัวเรือนมีโรคที่มีสาเหตุมาจากการขาดสารอาหาร

ลำดับที่ 32 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารที่ครัวเรือน หรือชุมชน ปลูกและผลิตเอง

ลำดับที่ 33 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค เครื่องใช้ไม้สอย สัตว์กินได้โดยไม่ต้องซื้อ สามารถหาได้ไม่ยากในชุมชน

ลำดับที่ 34 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้รับความรู้และข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรจากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอ

ลำดับที่ 35 บทบาทในการส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเพาะปลูกผลไม้ให้เพียงพอต่อการบริโภค

ลำดับที่ 36 บทบาทในการส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผักให้เพียงพอต่อการบริโภค

ลำดับที่ 37 บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการผลิตอาหารจากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอ

ลำดับที่ 38 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือนบริโภคอาหารที่ปลูกเองเป็นหลัก

การจัดลำดับความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

ลำดับที่ 1 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษ และไม่มีการปล่อยสารเคมี

ลำดับที่ 2 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ ครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น

ลำดับที่ 3 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และผลิตอาหาร เช่นความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำดับที่ 4 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

ลำดับที่ 5 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารปลอดภัยไม่อันตรายต่อร่างกาย

ลำดับที่ 6 บทบาทในการสนับสนุนให้แรงงานในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค

ลำดับที่ 7 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ

ลำดับที่ 8 บทบาทในการสนับสนุนช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอ

ลำดับที่ 9 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติหรือผลิตเอง

ลำดับที่ 10 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนป้องกันไม่ให้ครัวเรือนมีโรคที่มีสาเหตุมาจากการขาดสารอาหาร

ลำดับที่ 11 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้การผลิตอาหารเพื่อบริโภคปลอดสารพิษ ยาฆ่าแมลงและสารปนเปื้อน ทั้งนี้รวมไปถึงอาหารที่ซื้อมาบริโภค

ลำดับที่ 11 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารเพื่อบริโภคที่มีความหลากหลาย

ลำดับที่ 12 บทบาทในการส่งให้ครัวเรือนปลูกผักผลไม้ได้ผลผลิตดี

ลำดับที่ 13 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ

ลำดับที่ 13 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนที่ครัวเรือนอาศัยมีแหล่งอาหารธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ครัวเรือนสามารถเข้าถึงได้

ลำดับที่ 13 บทบาทในการส่งเสริมครัวเรือนให้บริโภคอาหารที่ปลูกเองเป็นหลัก

ลำดับที่ 14 บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการผลิตอาหารจากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอ

ลำดับที่ 15 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้รับความรู้และข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรจากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอ

ลำดับที่ 16 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้มีน้ำสะอาดเพื่อบริโภคและปรุงอาหาร

ลำดับที่ 16 บทบาทในการสนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคอย่างเพียงพอในครัวเรือน

ลำดับที่ 17 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือนได้บริโภคอาหารที่มาจากการทำเกษตรอินทรีย์

ลำดับที่ 18 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่มีตลาดซึ่งสามารถซื้อหาอาหารที่มีคุณภาพ

ลำดับที่ 19 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารที่ครัวเรือน หรือชุมชน ปลูกและผลิตเอง

ลำดับที่ 20 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการผลิตพร้อมตลอดเวลา

ลำดับที่ 20 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารครบ 5 หมู่ ทั้ง 3 มื้อ

ลำดับที่ 21 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือนมีการผลิตข้าวได้ผลในระดับดี

ลำดับที่ 22 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการทำการเกษตรผสมผสาน

ลำดับที่ 22 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์และผลิตอาหาร เช่น น้ำไฟฟ้า สาธารณูปโภค

ลำดับที่ 23 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีพื้นที่ปลูกป่าหรือไม้ยืนต้น

ลำดับที่ 24 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนเลี้ยงสัตว์ได้ผลผลิตเพียงพอบริโภค

ลำดับที่ 25 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆ ถึงอาหารปลอดภัยเช่น อสม. สสส.

ลำดับที่ 26 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการทำนาให้เพียงพอบริโภค

ลำดับที่ 27 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนสามารถจัดหาพันธุ์ข้าวพื้นเมืองได้ทุกฤดูกาลผลิต

ลำดับที่ 28 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค เครื่องใช้ไม้สอย สัตว์กินได้โดยไม่ต้องซื้อสามารถหาได้ไม่ยากในชุมชน

ลำดับที่ 29 บทบาทในการส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเพาะปลูกผลไม้ให้เพียงพอต่อการบริโภค

ลำดับที่ 30 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนทำนาปลูกข้าวไว้เพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอ

ลำดับที่ 31 บทบาทในการส่งเสริมภาคครัวเรือนในการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผักให้เพียงพอต่อการบริโภค

ลำดับที่ 32 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการปลูกพืชหมุนเวียน

ลำดับที่ 33 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อเลี้ยงสัตว์เพียงพอบริโภค

ตอนที่ 4 การสังเคราะห์รูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

จากผลการวิเคราะห์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ และผลการประเมินความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงทางอาหาร พบว่า ผู้นำครัวเรือนมีความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง 10 ลำดับแรก ดังนี้

ความต้องการจำเป็น 10 ลำดับแรก ที่ผู้นำครัวเรือนต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่

ลำดับที่ 1 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารปลอดภัยไม่อันตรายต่อร่างกาย

ลำดับที่ 2 บทบาทในการสนับสนุนให้แรงงานในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค

ลำดับที่ 3 บทบาทในการสนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคอย่างเพียงพอในครัวเรือน

ลำดับที่ 4 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และผลิตอาหาร เช่นความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำดับที่ 5 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

ลำดับที่ 6 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์และผลิตอาหาร เช่น น้ำไฟฟ้า สาธารณูปโภค

ลำดับที่ 7 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษ และไม่มีการปล่อยสารเคมี

ลำดับที่ 8 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆ ถึงอาหารปลอดภัยเช่น อสม. สสส.

ลำดับที่ 9 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ ครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น

ลำดับที่ 10 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการปลูกพืชหมุนเวียน

ความต้องการจำเป็น 10 ลำดับแรก ที่ผู้นำครัวเรือนต้องการให้ภาคีที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่

ลำดับที่ 1 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษ และไม่มีการปล่อยสารเคมี

ลำดับที่ 2 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ ครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น

ลำดับที่ 3 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และผลิตอาหาร เช่นความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำดับที่ 4 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

ลำดับที่ 5 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารปลอดภัยไม่อันตรายต่อร่างกาย

ลำดับที่ 6 บทบาทในการสนับสนุนให้แรงงานในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค

ลำดับที่ 7 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ

ลำดับที่ 8 บทบาทในการสนับสนุนช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอ

ลำดับที่ 9 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติหรือผลิตเอง

ลำดับที่ 10 บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนป้องกันไม่ให้ครัวเรือนมีโรคที่มีสาเหตุมาจากการขาดสารอาหาร

ความต้องการจำเป็นที่เหมือนกันในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง มีเรื่องที่เหมือนกัน 6 เรื่องดังนี้

1) ความต้องการจำเป็นด้านบทบาทในการสนับสนุนให้แรงงานในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค

2) ความต้องการจำเป็นด้านบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารปลอดภัยไม่อันตรายต่อร่างกาย

3) ความต้องการจำเป็นด้านบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และผลิตอาหาร เช่นความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ

4) ความต้องการจำเป็นด้านบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

5) ความต้องการจำเป็นด้านบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษ และไม่มีการปล่อยสารเคมี

6) ความต้องการจำเป็นด้านบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ ครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง จึงควรลำดับความสำคัญในการแสดงบทบาทหน้าที่ ด้านความมั่นคงทางอาหาร ทั้ง 6 ข้อ โดยต้องแสวงหาความร่วมมือร่วมกันในการดำเนินการ

ตอนที่ 5 กำหนดรูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

ผู้ดำเนินการวิจัย นำผลการสังเคราะห์รูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระเข้าไปทำการสนทนากลุ่ม(Focus group)ร่วมกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบและรับรองรูปแบบความร่วมมือ และเสนอความเห็นเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 สรุปดังนี้

สรุปประเด็นความคิดเห็นของ ผู้แทนฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลและตัวแทนจากภาคีที่เกี่ยวข้องในการสังเคราะห์รูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

คุณมยุรา นิรันตสุข เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหิน อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ได้กล่าวว่า "องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนแต่ไม่ได้ระบุจำเพาะเจาะจงลงไปถึงประเด็นเฉพาะด้านความมั่นคงทางอาหาร หากแต่ถูกกำหนดอยู่ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาภาคการเกษตร การค้า การลงทุนและการบริการสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยมีการแจกแจงกลยุทธ์ลงไปสู่แผน 3 ปี และแผนชุมชน เช่น กลยุทธ์ การส่งเสริมผลิตผลทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน กลยุทธ์การส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร กลยุทธ์ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร การพัฒนาแหล่งน้ำทางการเกษตรเป็นต้น โดยสรุปคือองค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนกลยุทธ์ แผนพัฒนาสามปี แผนชุมชุน ที่มีความสอดคล้องกับ แนวคิดเรื่องความมั่นคงทางอาหารโดยภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน และการปฏิบัติ รวมถึงการประเมินผล"

คุณมยุรา นิรันตสุข กล่าวว่า "ในการแสวงหาความร่วมมือในแผนงานและโครงการต่างๆ ภาค ประชาชนให้ความสำคัญมากขึ้น ดังเช่น การจัดทำแผนพัฒนาสามปี ปี พ.ศ. 2560-2562 โดยมีกระบวนการแสวงหาความร่วมมือคือ ราชการส่วนกลาง อำเภอ พัฒนากรอำเภอ เกษตรอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน กำนันผู้ใหญ่บ้าน จะลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการของชุมชนเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผน"

จ่าเอกพุฒิธรรม ภักดี พัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหิน อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ให้ความเห็นว่า "รูปแบบความร่วมมือของภาคประชาชนและภาคีที่เกี่ยวข้องในด้านความมั่นคงทางอาหาร จะเป็นรูปแบบของการจัดตั้งเป็นกลุ่มเป็นคณะทำงานในกิจกรรมต่างๆ โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุนในด้านรูปแบบการบริหารจัดการ เช่น สถานที่เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ กลุ่มเผาถ่าน กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ กลุ่มทำปุ๋ยหมักจากเศษปลา หมู่บ้านเห็ดวิถีวิทย์ มีกิจกรรม การเพาะเห็ด การทำแก๊สชีวภาพ การปลูกผักปลอดสารพิษ สถานที่เรียนรู้วิถีนา มีกิจกรรมการทำปุ๋ยหมักจากตาลโตนด เศษปลา เศษอาหาร กลุ่มกิจกรรมการทำนาประหยัดเมล็ดพันธุ์"

คุณสมพร ช่วยนุกูล ประกอบกิจการส่วนตัว โดยการนำพืชผลทางการเกษตรมาแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์อาหาร กล่าวว่า " รูปแบบความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารนั้น จะสำเร็จผลได้จะต้องมีการสร้างความร่วมมืออย่างต่อเนื่องยั่งยืน ดังนั้นชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการประเมินผล กิจกรรมใดโครงการใดที่ดีและมีประโยชน์อย่างแท้จริงต้องได้รับการส่งเสริม และ สนับสนุน ปัญหาอุปสรรคต้องได้รับการแก้ไข"

คุณสำเภา อาชีพอิสระและทำเกษตรพอเพียงในพื้นที่ของตนเอง กล่าวว่า "รูปแบบความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง จะสำเร็จผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการจัดสรรงบประมาณ ปัญหาและอุปสรรคอย่างหนึ่งคือ งบประมาณที่ไม่เหมาะสมเพียงพอ บางโครงการต้องขอความสนับสนุนงบประมาณจากภาคีอื่น รวมถึงเทคโนโลยีและองค์ความรู้"

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทำนบ อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา สรุปว่า "รูปแบบความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและภาคีที่เกี่ยวข้องมีรูปแบบที่ชัดเจนคือ ก่อนจัดทำแผนพัฒนาสามปี และแผนชุมชนต้องมีการประชาคมเพื่อรับฟังความต้องการของชุมชน แล้วจึงมีการจัดทำแผน และ ข้อบัญญัติเพื่อจัดทำงบประมาณ และดำเนินการตามแผนงานโครงการต่างๆ โดยมีการประเมินผลความพึงพอใจจากชุมชน ในส่วนความมั่นคงทางอาหาร ปรากฏอยู่ในยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้ ด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ด้านการพัฒนาเสริมสร้างสุขภาพ ด้านการพัฒนาสังคมสวัสดิการชุมชน เป็นต้น"

ตัวแทนกลุ่มเกษตรกรแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าว กล่าวว่า "กิจกรรมใดๆที่ต้องดำเนินการร่วมกันโดยมีหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และต้องติดตามผลความคืบหน้า และที่สำคัญคือต้องมีการสนับสนุนส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ความรู้ เทคโนโลยี เงินทุน อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆที่จำเป็น"

ผู้นำชุมชนใน พื้นที่ตำบลทำนบ กล่าวว่า "การจะร่วมมือใดๆในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคครัวเรือน ตัวแทนของภาคครัวเรือนต้องเข้าไปมีส่วนในการนั้นๆด้วย ที่สำคัญควรมีการจัดตั้งเป็นคณะทำงาน มีแผนงาน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องและมีการสรุปผลการดำเนินการ"

ผู้นำครัวเรือน ตำบลทำนบ กล่าวว่า “การร่วมมือกันในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ความมั่นคงทางอาหาร ภาคครัวเรือนจะต้องได้รับการถ่ายทอดความรู้ และเสริมสร้างความร่วมมือ เช่นมีการจัดตั้งกลุ่ม มีการฝึกอบรม มีเงินทุนสนับสนุน และต้องมีผู้นำที่เข้มแข็ง”

ตัวแทนจากองค์กรเอกชน กล่าวว่า “การสร้างความร่วมมือ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องระบุเรื่องความมั่นคงทางอาหารไว้ในภารกิจหลัก และมีงบประมาณที่เพียงพอ จะต้องมีการกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ที่สำคัญคือ การแสวงหาความร่วมมือควรมีการจัดตั้งเป็นคณะทำงาน และเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาเป็นคณะกรรมการ”

สรุปผลการสนทนากลุ่ม(Focus group) ที่ประชุมมีความเห็นด้วยกับรูปแบบความร่วมมือที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแสวงหาความร่วมมือกับภาคีที่เกี่ยวข้องในด้านความมั่นคงทางอาหาร โดยจะต้องดำเนินการให้ครบทั้ง 6 ประเด็นดังนี้คือ

ประเด็นที่ 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องกำหนดนโยบายหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านความมั่นคงทางอาหารของภาค

ประเด็นที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องระบุไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น มีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด และระบบการประเมินผลติดตามผลที่ชัดเจน เพื่อสามารถกำหนดงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นที่ 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องกำหนดเป็นโครงการและแผนงานให้เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา มีวัตถุประสงค์เป้าหมายตัวชี้วัดและระบบการติดตามผลการประเมินผลที่ชัดเจน

ประเด็นที่ 4 องค์กรปกครองส่วนต้องถิ่นต้องแสวงหาความร่วมมือจากภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าร่วมดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงานและโครงการ

ประเด็นที่ 5 กำหนดรูปแบบความร่วมมือร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง

1) จัดตั้งเป็นคณะทำงาน หรือกลุ่มทำงานซึ่งภาคส่วนต่างๆเข้ามามีส่วนร่วมเป็นกรรมการทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ภาคครัวเรือน และภาคีที่เกี่ยวข้อง

2) คณะทำงานนั้นๆจะต้องร่วมมือกันวางแผนการดำเนินงานตาม

3)ร่วมมือกันกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย

4)ร่วมกันปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนงานโครงการ

5)ร่วมกันติดตามผล ประเมินผล และ

6)ร่วมกันแก้ไขปัญหาและความขัดแย้ง ความร่วมมือใดๆก็ตามที่ มีปัญหาคือ ขาดความต่อเนื่องยั่งยืน การจะบรรลุความสำเร็จและความต่อเนื่องยั่งยืน คือ การกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ขององค์กร และ ที่สำคัญคือ การได้รับการสนับสนุนและผลักดันอย่างต่อเนื่องจากผู้บริหารระดับสูง

ประเด็นที่ 6 เพื่อให้การดำเนินการมีความมั่นคงยั่งยืน และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต้องประชุมทบทวนการจัดการร่วมกัน เป็นประจำตามระยะเวลาที่กำหนดร่วมกัน เช่นทุกเดือน หรือทุกสามเดือน โดมีหัวข้อการประชุมที่เกี่ยวกับระดับความมั่นคงทางอาหารของชุมชน ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน แนวทางในการจัดการแก้ไข การเสริมสร้างแรงจูงใจ